

Posudek vedoucí na bakalářskou práci Anny Šípové

Oči, ve kterých je všechno: hvězdný obraz Jany Brejchové v kostýmních dramatech 70. let

FF UK, KFS, 2024

Anna Šípová si pro svou bakalářskou práci z oblasti studia hvězd vybrala obraz Jany Brejchové v 70. letech. Vyplňuje tím určitou mezeru v poznání této důležité tváře českého filmu, jíž se vedle populárních biografii a memoárů věnoval jen text Lukáše Skupy v Cinepuru, zaměřující se na éru 60. let. Anna Šípová si pro svou práci vybrala možná nečekanou fázi Brejchové kariéry, na níž si všímá především rolí v historických klasických a televizních filmech. Ústředním zájmem Anny Šípové, a také motivací, jež jí pomohla si téma najít a definovat, byl zájem o kostým a jeho analýzu právě ve vztahu k hvězdnému obrazu, tak s ohledem na funkci příběhu a vyprávění.

Coby vedoucí práce bych ráda vyzdvihla, že mě na spolupráci s Annou Šípovou v první řadě zaujalo samostatné spatření tématu v nepříliš probádané oblasti a její upřímné zapálení pro něj. V jejím přístupu, promítajícím se i do stylu psaní, je patrná také nenápadná praktičnost a uměřenost, díky níž text nezatěžuje nadbytečnými koncepty, literaturou, ani zdroji a čtivě nás dovádí k jádru textu. V obecném smyslu Anna Šípová identifikovala poměrně kompaktní celek klasických filmů a televizních filmů propojených nosným tématem, hladce se napojila na teoretické koncepty star studies, s nimiž (či jejich limity) pro potřeby svého textu nemusela bojovat, jen rozšířit a adaptovat na podmínky socialistického systému, a pokusila se patrnou proměnu herectví i hvězdného obrazu Brejchové na přelomu 60. a 70. let zasadit do historického kontextu.

Přestože je zjevné, že historický kontext je pro Šípovou sekundární – zajímá ji především analýza kostýmu a masek coby příbuzných disciplín star studies a právě těmto aspektům obrazu Brejchové věnuje nejzajímavější pasáže své práce. Sleduje, jak herectví Brejchové ustrnulo v jakémsi gestu či póze „krásy“, a to za podpory historizujících kostýmů a líčení. Zkoumaný celek filmů rovněž prokazuje, do jaké míry byl obraz Brejchové na počátku 70. let napojen na poměrně kompaktní sérii určitých typů postav s konkrétní narativní funkcí – osudových krás.

Přestože práce vzbuzuje řadu otázek směřujících k širšímu kulturnímu a mediálnímu kontextu (s ohledem k podstatné roli televizních filmů v Brejchové filmografii), Anna Šípová v ní potvrdila svou teoretickou erudici, analytický talent i schopnost lehkého a přesvědčivého stylu psaní. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **výborně**.

Ve vlaku Praha-Brno

6. září 2024

doc. Mgr. Lucie Česálková, Ph.D.